

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

7 päivänä huhtikuuta 2016*

Muutoksenhaku — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet —
Luettelo henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varoja ja taloudellisia resursseja on jäädytetty — Edellytys,
joka koskee aineellista, logistista tai rahoituksellista tukea Iranin hallitukselle —
Keskuspankin rahoituspalvelut

Asiassa C-266/15 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta,
joka on pantu vireille 3.6.2015,

Central Bank of Iran, kotipaikka Teheran (Iran), edustajanaan barrister M. Lester ja barrister
Z. Al-Rikabi,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinnään V. Piessevaux ja M. Bishop,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič sekä tuomarit C. Toader, A. Rosas (esittelevä
tuomari), A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

- 1 Central Bank of Iran (Iranin keskuspankki) vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 25.3.2015 antaman tuomion (T-563/12, EU:T:2015:187; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt mainitun keskuspankin kanteen, jossa tämä vaati yhtäältä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.10.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/635/YUTP (EUVL L 282, s. 58) kumoamista ja toisaalta Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.10.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 945/2012 (EUVL L 282, s. 16; jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet) kumoamista siltä osin kuin nämä toimet koskevat kyseistä keskuspankkia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan unionin neuvosto antoi 26.7.2010 päätöksen 2010/413/YUTP Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta (EUVL L 195, s. 39); sen liitteessä II luetellaan – muiden kuin Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston tai päätöslauselmalla 1737 (2006) [UNSCR 1737 (2006)] perustetun pakotekomitean nimeämien kyseisen päätöksen liitteessä I mainittujen – henkilöiden ja yhteisöjen, joiden varat jäädytetään, nimet.
- 3 Neuvosto antoi 23.1.2012 päätöksen 2012/35/YUTP päätöksen 2010/413 muuttamisesta (EUVL L 19, s. 22). Tämän päätöksen johdanto-osan 13 perustelukappaleen mukaan ”maahanpääsyä koskevat rajoitukset sekä varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen olisi ulotettava eräisiin muihin henkilöihin ja yhteisöihin, jotka antavat Iranin hallitukselle tukea, jonka avulla se jatkaa ydinalan toimia, joihin liittyy joukkotuhoaseiden leviämisen vaara, tai ydinasejärjestelmien kehittämistä, erityisesti henkilöihin ja yhteisöihin, jotka antavat Iranin hallitukselle rahoitus-, logistista tai materiaalista tukea”.
- 4 Päätöksen 2012/35 1 artiklan 7 alakohdan a alakohdan ii alakohdalla on lisätty päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohtaan seuraava alakohta, jossa säädetään seuraaville henkilöille ja yhteisöille kuuluvien varojen jäädyttämisestä:

”c) muut henkilöt ja yhteisöt, jotka eivät sisälly liitteeseen I ja jotka antavat tukea Iranin hallitukselle, ja näitä lähellä olevat henkilöt ja yhteisöt, liitteessä II olevan luettelon mukaisesti.”
- 5 Päätöksen 2010/413 20 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on muutettu päätöksen 2012/635 1 artiklan 8 alakohdan a alakohdalla, jonka mukaan rajoittavien toimenpiteiden kohteena ovat

”c) muut henkilöt ja yhteisöt, jotka eivät ole liitteessä 1 olevassa luettelossa, jotka antavat tukea Iranin hallitukselle, ja näiden omistamat tai määräysvallassa olevat yhteisöt, taikka henkilöt tai yhteisöt, joilla on yhteys näihin, siten kuin nämä on lueteltu liitteessä II”.
- 6 Päätöksellä 2012/35 valittajan nimi on merkitty päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon sillä perusteella, että valittaja on osallistunut pakotteiden kiertämiseen. Samalla perusteella valittajan nimi on merkitty luetteloon, joka sisältyy Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1) liitteeseen VIII, asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 23.1.2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 54/2012 (EUVL L 19, s. 1).
- 7 Päätöksessä 2012/635 kyseisen merkitsemisen perustetta on täydennetty seuraavalla maininnalla:

”Antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle.”

8 Neuvosto antoi 23.3.2012 asetuksen (EU) N:o 267/2012 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen N:o 961/2010 kumoamisesta (EUVL L 88, s. 1). Tämän asetuksen 23 artiklan 2 kohdassa säädetään sen liitteessä IX luetelluille sellaisille henkilöille, yhteisöille ja elimille kuuluvien varojen jäädyttämisestä, joista on todettu, että ne

”d) ovat muita henkilöitä, yhteisöjä tai elimiä, jotka antavat Iranin hallitukselle esimerkiksi rahoitus-, logistista ja aineellista tukea, ja näitä lähellä olevia henkilöitä ja yhteisöjä”.

9 Asetuksessa N:o 945/2012 perustetta, jolla valittajan nimi on merkitty asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaan luetteloon, on täydennetty seuraavalla maininnalla:

”Antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle.”

Oikeudenkäyntimenettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

10 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.12.2012 jättämällä Central Bank of Iran nosti kanteen riidanaalaisten toimien kumoamiseksi siltä osin kuin sen nimi on näillä toimilla uudelleentarkastelun jälkeen pysytetty rajoittavissa toimenpiteissä mainittujen yhteisöjen luetteloissa.

11 Central Bank of Iran vetosi kanteensa tueksi neljään perusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koski arviointivirhettä, toinen perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä, kolmas puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen loukkaamista ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden loukkaamista ja neljäs suhteellisuusperiaatteen ja valittajan perusoikeuksien, erityisesti tämän omaisuuden ja maineen suoja koskevan oikeuden, loukkaamista.

12 Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosainten vaatimukset

13 Central Bank of Iran vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— kumoaa valituksenalaiset toimet valittajaa koskevilta osin ja

— velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajalle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhaussa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

14 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin

— hylkää valituksen ja

— velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

15 Valituksensa tueksi Central Bank of Iran vetoaa neljään perusteeseen. Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen todetessaan, että neuvosto on katsonut perustellusti valittajan antavan ”rahoitustukea” Iranin hallitukselle. Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan neuvoston perusteluvollisuutta. Kolmannessa valitusperusteessa väitetään, että puolustautumisoikeuksien

kunnioittamisen periaatetta on loukattu, ja lopuksi neljäs valitusperuste koskee suhteellisuusperiaatteen ja valittajan perusoikeuksien, erityisesti tämän omaisuuden ja maineen suojaa koskevan oikeuden, loukkaamista.

- 16 Aluksi on tutkittava toinen valitusperuste, sitten kolmas valitusperuste ja lopuksi ensimmäinen ja neljäs valitusperuste.

Toinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan neuvoston perusteluvelvollisuutta

Valituksenalainen tuomio

- 17 Valituksenalaisen tuomion 53–58 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut oikeuskäytännöstä siltä osin kuin kyse on unionin toimien perustelemista koskevasta velvollisuudesta. Sitten se on tutkinut tuomionsa 59 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa riidanalaisiin toimiin sisältyvät perusteet niiden luetteloon merkitsemistä koskevien edellytysten kannalta, joista säädetään asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan a, b ja d alakohdassa ja päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/635, 20 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa.
- 18 Valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on todennut, ”että riidanalaisen toimien perustelujen riittävyttä voidaan arvioida ainoastaan rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskevan edellytyksen ja Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen, joihin neuvosto viittaa kyseisissä toimita implisiittisesti mutta välttämättä, perusteella”. Se on kuitenkin katsonut tuomionsa 75 kohdassa, että siltä osin kuin riidanalaiset toimet perustuvat rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamista koskevaan edellytykseen, perustelu, jossa todetaan, että valittaja on ”osallistunut pakotteiden kiertämiseen”, on riittämätön, koska siinä vain toistetaan kyseinen edellytys eikä se sisällä mitään seikkaa, jolla täsmennettäisiin syyt siihen, miksi tämä edellytys on sovellettavissa valittajaan. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa, ettei implisiittistä perustelua voida ottaa huomioon nimenomaisten perustelujen riittämättömyyden korjaamiseksi siltä osin kuin kyse on rajoittavien toimenpiteiden kiertämisen avustamisesta.
- 19 Tutkiessaan Iranin hallituksen tukemista koskevaa edellytystä unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 84 ja 85 kohdassa, että perustelu, jonka mukaan valittaja ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”, riittää neuvoston perusteluvelvollisuuden täyttämiseen, sillä valittaja on kyennyt ymmärtämään, että neuvosto viittaa rahoituspalveluihin, joita valittaja tarjoaa Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina Iranin hallitukselle. Unionin yleinen tuomioistuin on tukeutunut valittajan kirjelmiin ja muun muassa kyseisen pankin ulkomaanvaluuttaosaston varapääjohtajan todistajanlausuntoon, jonka valittaja oli liittänyt kannekirjelmäänsä ja jonka mukaan valittaja tarjoaa palveluja hallitukselle, joka on yksi sen asiakkaista. Unionin yleinen tuomioistuin on myös viitannut Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain 12 ja 13 §:ään, jossa säädetään tietyistä valittajan tehtävistä ja toimivaltuuksista Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina.

Asianosaisten lausumat

- 20 Toisessa valitusperusteessaan Central Bank of Iran väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan neuvoston noudattaneen SEUT 296 artiklassa määrättyä perusteluvelvollisuuttaan.

- 21 Valittaja kritisoi erityisesti valituksenalaisen tuomion 84 ja 85 kohtaa, joissa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että valittaja on kyennyt ymmärtämään, että neuvosto viittaa valittajan keskuspankkina Iranin hallitukselle tarjoamiin rahoituspalveluihin, ja ettei näitä tehtäviä ja toimivaltuuksia ole tarpeen täsmentää, ”koska nämä on vahvistettu lain säännöksillä, jotka ovat julkisesti saatavilla ja joiden voidaan näin ollen olettaa olevan kaikkien tiedossa”.
- 22 Central Bank of Iran väittää, että Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain, jossa säädetään valittajan tehtävistä ja toimivaltuuksista Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina, olemassaolo ei selvennä sitä, mitä neuvosto tarkoittaa riidanalaisten toimien perusteluissa ”rahoitustuella”. Valittaja ei ole kyennyt selvittämään, katsooko neuvosto, että valittaja toimittaa merkittäviä varoja hallitukselle, tai tukeutuuko neuvosto siihen, että valittaja sääntelee rahapolitiikkaa tai että se pitää Iranin hallituksen nimissä olevia tilejä ja tarjoaa muita tällaisia keskuspankipalveluja. Se väittää, että neuvoston asiana on ollut osoittaa tarkasti palvelut, jotka ovat sen mielestä laadultaan ja määrältään niin merkittäviä, että niiden voidaan katsoa kuuluvan asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun käsitteeseen ”tuki Iranin hallitukselle” (tuomio 16.7.2014, National Iranian Oil Company v. neuvosto, T-578/12, EU:T:2014:678, 119 kohta); neuvosto ei ole tätä osoittanut. Neuvosto ei missään tapauksessa ole viitannut Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain 12 ja 13 §:ään tehdessään päätöksen valittajan pysyttämistä rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloissa, joten Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetussa laissa säädetyt valittajan tehtävät ovat uusi peruste, joka ei ilmene riidanalaisista toimista.
- 23 Neuvosto kiistää Central Bank of Iranin argumentit.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 24 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut erityisesti valituksenalaisen tuomion 53–58 kohdassa, tutkittaessa, ovatko toimen perustelut riittäviä, on otettava huomioon toimen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt, joten asianomaiselle vastainen toimi on riittävästi perusteltu silloin, kun se on tehty asianomaiselle tutussa asiayhteydessä, minkä vuoksi hän pystyy ymmärtämään itseensä kohdistuvan toimenpiteen (ks. tuomio 15.11.2012, neuvosto v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 ja 54 kohta).
- 25 Niinpä unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on julkisesti saatavilla oleviin lain säännöksiin viitaten katsonut valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa, että riidanalaisten toimien perustelussa, jossa neuvosto on selittänyt, että valittaja ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”, viitataan implisiittisesti mutta välttämättä valittajan tehtäviin ja toimivaltuuksiin Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina, sellaisina kuin ne määritetään Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain II osan 2 luvussa, erityisesti lain 12 ja 13 §:ssä.
- 26 Unionin yleinen tuomioistuin on siis katsonut valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa perustellusti, ettei ”neuvostolla ollut velvollisuutta esittää nimenomaisia perusteluja, jotka koskevat rahoituspalveluja ja siten valittajan Iranin hallitukselle tarjoamia rahoitusresursseja tai -välineitä”.
- 27 Tästä seuraa, että toinen valitusperuste on perusteeton.

Kolmas valitusperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Valituksenalainen tuomio

- 28 Muistutettuaan valituksenalaisen tuomion 92–94 kohdassa puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevasta oikeuskäytännöstä unionin yleinen tuomioistuin on todennut tuomionsa 95 ja 98 kohdassa, että neuvosto antoi 2.8.2012 valittajalle erikseen tiedoksi riidanalaisten toimien perustelun, jossa se toteaa, että valittaja ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”, ja että valittaja on voinut riitauttaa kyseisen perustelun ja sen taustalla olleet seikat ennen kyseisten toimien antamista.
- 29 Valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että ”neuvostolla ei – – ollut nyt käsiteltävässä asiassa velvollisuutta antaa [valittajalle] tiedoksi niitä asiakirjatietoja, joihin tämä perustelu perustui, koska näiden seikkojen, jotka koskivat juuri [valittajan] Iranin hallitukselle Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina toimittamia rahoituspalveluja, voitiin olettaa olevan kaikkien tiedossa ja sisältyvän implisiittisesti riidanalaisten toimien perusteluihin Iranin hallituksen tukemista koskevan edellytyksen osalta”. Niinpä unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa, että ”[valittajan] puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen tuomioistuINVALVONTAAN on kunnioitettu”.

Asianosaisten lausumat

- 30 Kolmannessa valitusperusteessaan Central Bank of Iran väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan, että valittajan puolustautumisoikeuksia on kunnioitettu. Se väittää, ettei neuvosto antanut sille tiedoksi mitään näyttöä ennen kuin se antoi riidanalaiset toimet, jotka koskevat sen päätöstä pysyttää valittaja rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien yhteisöjen luetteloissa. Valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen katsoneen virheellisesti, että neuvosto voi täydentää perusteita, joilla valittaja pidetään merkittynä kyseessä olevissa luetteloissa, ottamalla huomioon Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain säännöksistä ilmenevät tekijät, joita ei selvästikään ole mainittu riidanalaisten toimien perusteluissa ja joita ei annettu valittajalle tiedoksi ennen kyseisten toimien antamista. Valittaja ei saanut tietoa siihen kohdistetuista argumenteista, eikä sillä ollut mahdollisuutta puolustautua asianmukaisesti. Valittaja väittää saaneensa vasta istunnon aikana ensimmäistä kertaa mahdollisuuden vastata väitteeseen, jonka mukaan se on toimittanut varoja Iranin hallitukselle.
- 31 Neuvosto kiistää Central Bank of Iranin argumentit.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 32 Kuten unionin tuomioistuin jo on katsonut, varojen jäädyttämistä koskevassa alkuperäisessä päätöksessä neuvoston velvollisuutena ei ole ilmoittaa ennakolta asianomaiselle henkilölle tai yhteisölle syitä, joiden vuoksi se aikoo sisällyttää kyseisen henkilön tai yhteisön nimen kyseessä olevaan luetteloon, kun taas silloin, kun kyse on myöhemmästä päätöksestä, jolla kyseisen henkilön tai yhteisön nimi pysytetään luettelossa, seikat, joihin aiotaan vedota kyseistä henkilöä tai yhteisöä vastaan, on lähtökohtaisesti ilmoitettava niille ja niille on annettava mahdollisuus tulla kuulluiksi ennen tällaisen päätöksen tekemistä (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, Ranska v. People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61 ja 62 kohta).
- 33 Tästä seuraa, että tehdessään päätöstä, jossa pysytetään henkilön tai yhteisön nimi luettelossa henkilöistä tai yhteisöistä, joihin on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, neuvoston on kunnioitettava tämän henkilön tai yhteisön oikeutta tulla ennalta kuulluksi, mikäli se hyväksyy nimen pysyttämistä

luettelossa koskevassa päätöksessä uusia seikkoja eli seikkoja, joita ei mainita nimen merkitsemistä kyseiseen luetteloon koskevassa alkuperäisessä päätöksessä (tuomio 18.6.2015, Ipatau v. neuvosto, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 26 kohta).

- 34 Valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut tästä oikeuskäytännöstä tekemättä oikeudellista virhettä.
- 35 Sitten se on todennut tuomionsa 95 ja 98 kohdassa, että neuvosto antoi 2.8.2012 Central Bank of Iranille tiedoksi uuden perusteen, jonka mukaan tämä ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”, ja että Central Bank of Iran riitautti mainitun perusteen 7.10.2012.
- 36 Toisin kuin valittaja väittää, se, ettei neuvosto ole antanut tiedoksi seikkoja, joiden perusteella se on katsonut Central Bank of Iranin antavan rahoitustukea Iranin hallitukselle, ei ole ollut omiaan loukkaamaan kyseisen pankin puolustautumisoikeuksia.
- 37 On nimittäin niin, että – kuten tämän tuomion 25 ja 26 kohdasta ilmenee – valittajan roolista Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina ja sitä koskevista lain säännöksistä on voitu katsoa, että niissä on kyse valittajan tiedossa olevasta asiayhteydestä, joten unionin yleinen tuomioistuin on voinut katsoa perustellusti, ettei neuvostolla ollut velvollisuutta esittää nimenomaisia perusteluja, jotka koskevat rahoituspalveluja ja siten valittajan Iranin hallitukselle tarjoamia rahoitusresursseja tai -välineitä.
- 38 Niinpä unionin yleinen tuomioistuin ei ole jättänyt huomiotta valittajan puolustautumisoikeuksia katsoessaan valittajan tiedossa olevista seikoista, ettei neuvostolla ollut velvollisuutta esittää tässä yhteydessä asiakirjatietoja tai näyttöä.
- 39 Näin ollen kolmas valitusperuste ei ole perusteltu.

Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen todetessaan, että neuvosto on katsonut perustellusti valittajan antavan ”rahoitustukea” Iranin islamilaiselle tasavallalle

Valituksenalainen tuomio

- 40 Unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 103 kohdassa, että riidanalaisen toimien laillisuutta on arvioitava kyseisten toimien sen perustelun kannalta, jonka mukaan valittaja ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”. Tuomionsa 104 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että tämän perustelun perusteltavuutta arvioitaessa huomioon voidaan ottaa valittajalle Iranin islamilaisen tasavallan keskuspankkina kuuluvat tehtävät ja toimivaltuudet, sellaisina kuin ne on määritetty Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain 12 ja 13 §:ssä. Nämä säännökset tutkittuaan unionin yleinen tuomioistuin on todennut tuomionsa 108 kohdassa, että on selvää, että valittaja tarjoaa Iranin hallitukselle rahoituspalveluja, jotka ovat määrällisen ja laadullisen merkityksensä vuoksi omiaan edistämään ydinaseiden levittämistä tukemalla Iranin hallitusta aineellisten, rahoituksellisten ja logististen resurssien tai välineiden muodossa siten, että sen on mahdollista jatkaa ydinaseiden levittämistä. Saman tuomion 111 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on siis katsonut, ettei neuvosto ole tehnyt arviointivirhettä.

Asianosaisten lausumat

- 41 Central Bank of Iran väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan neuvoston tutkineen asianmukaisesti kysymyksen siitä, täyttyykö jokin riidanalaisiin toimiin sisältyviin luetteloihin merkitsemisen edellytyksistä. Central Bank of Iran väittää Iranin raha- ja pankkitoiminnasta annetun lain 12 ja 13 §:n perusteella, ettei sen keskuspankkina

tarjoamissa palveluissa, kuten tilien pitämisessä ja selvitystoimissa, ole kyse asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettusta ”rahoitustuesta” Iranin hallitukselle eli laadultaan ja määrältään niin merkittävästä rahoitustuesta, että Iranin hallitus voi sen avulla jatkaa ydinaseohjelmaa (tuomio 16.7.2014, National Iranian Oil Company v. neuvosto, T-578/12, EU:T:2014:678, 119 kohta).

42 Neuvosto kiistää valittajan argumentit.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

43 On palautettava mieleen, että päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/635, 20 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdasta sisältyvä edellytys ”tuki Iranin hallitukselle” koskee tukea, joka voi olla aineellista, logistista tai rahoituksellista (ks. vastaavasti tuomio 1.3.2016, National Iranian Oil Company v. neuvosto, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 79 kohta).

44 Mainitun edellytyksen lisäämisellä on pyritty siihen, että rajoittavien toimenpiteiden kohteena olisi asianomaisen henkilön tai yhteisön oma toiminta, jolla tosin ei sellaisenaan ole mitään suoraa tai välillistä yhteyttä ydinaseiden levittämiseen mutta joka on kuitenkin omiaan edistämään sitä, koska siten Iranin hallitukselle tarjotaan aineellisia, rahoituksellisia tai logistisia resursseja tai välineitä, joiden avulla sen on mahdollista jatkaa levittämistoimintaa (ks. vastaavasti tuomio 1.3.2016, National Iranian Oil Company v. neuvosto, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 80 ja 81 kohta).

45 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 108 kohdassa, valittaja tarjoaa Iranin hallitukselle rahoituspalveluja, jotka ovat määrällisen ja laadullisen merkityksensä vuoksi omiaan edistämään ydinaseiden levittämistä tukemalla Iranin hallitusta aineellisten, rahoituksellisten ja logististen resurssien tai välineiden muodossa siten, että sen on mahdollista jatkaa ydinaseiden levittämistä (ks. analogisesti tuomio 1.3.2016, National Iranian Oil Company v. neuvosto, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 83 kohta). Tilien pitämisen, rahoitusliiketoimista sopimisen ja niiden täytäntöönpanon tai obligaatioiden oston ja myynnin kaltaisissa palveluissa nimittäin on kyse aineellisesta, logistisesta ja rahoituksellisesta tuesta kyseiselle valtiolle eli tuesta kyseisen valtion hallitukselle.

46 Niinpä unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa perustellusti, että on merkityksetöntä, että valittaja on kiistänyt asettavansa omia rahoitusresurssejaan Iranin hallituksen käyttöön, koska se on koko ajan myöntänyt tarjoavansa sille palveluja, joita kukin valtion keskuspankki tarjoaa tämän valtion hallitukselle.

47 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan valituksenalaisen tuomion 110 kohdassa, että neuvosto on katsonut perustellusti, että valittaja ”antaa rahoitustukea Iranin hallitukselle”, joten päätöksen 2010/413, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2012/635, 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ilmaistu edellytys täyttyy nyt käsiteltävässä asiassa.

48 Niinpä ensimmäinen valitusperuste ei ole perusteltu.

Neljäs valitusperuste, jonka mukaan valittajan perusoikeuksia sekä omaisuuden ja maineen suojaa koskevaa oikeutta on loukattu

Valituksenalainen tuomio

- 49 Valituksenalaisen tuomion 119 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että riidanalaisista toimista valittajalle aiheutuneet haitat eivät ole liiallisia verrattuna niillä tavoitellun, kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen merkittävyyteen. Lisäksi se on todennut samassa kohdassa, että riidanalaiset toimet koskevat vain osaa valittajan varoista, että jäädytetyt varat on mahdollista vapauttaa tietyissä olosuhteissa ja ettei neuvosto väitä, että valittaja on itse osallistunut ydinaseiden levittämiseen.

Asianosaisten lausumat

- 50 Neljännessä valitusperusteessaan Central Bank of Iran väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen hylätessään valittajan kanneperusteen, jonka mukaan neuvosto on loukannut perusteettomasti tai kohtuuttomasti valittajan perusoikeuksia, mukaan lukien sen oikeutta omaisuutensa ja maineensa suojaan. Se väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tutkinut asianmukaisesti sitä, onko tällaisten rajoittavien toimenpiteiden soveltamisessa Central Bank of Iraniin kyse lainvastaisesta ja suhteettomasta puuttumisesta valittajan perusoikeuksiin, joita ovat omaisuudensuoja ja oikeus hyvään maineeseen. Valittajan mielestä unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa, etteivät toimenpiteet ole oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin.
- 51 Central Bank of Iran arvostelee erityisesti valituksenalaisen tuomion 119 kohtaa. Se korostaa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole ottanut riittävästi huomioon rajoittavien toimenpiteiden kielteisiä seurauksia maan talouselämälle ja Iranin kansalle. Se väittää lisäksi, ettei sen tarjoamilla palveluilla ole mitään yhteyttä Iranin hallituksen kykyyn jatkaa ydinaseohjelmaa ja että unionin yleisen tuomioistuimen lähestymistavalla olisi mahdollista kohdistaa rajoittavia toimenpiteitä tuhansiin verovelvollisiin tai palveluntarjoajiin. Lopuksi valittaja väittää, että neuvoston päätös merkitä valittaja rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien yhteisöjen luetteloihin ja pysyttää se niissä on vastoin useita unionin toimielinten julkisia kannanottoja, muun muassa neuvoston 23.1.2012 Iranista antamia päätelmiä, joissa neuvosto toteaa, että ”tänään sovituilla rajoittavilla toimenpiteillä pyritään vaikuttamaan siihen, miten Iranin hallinto rahoittaa Iranin ydinohjelmaa, eivätkä ne kohdistu Iranin kansaan”.
- 52 Neuvosto kiistää valittajan argumentit.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 53 On todettava, että selvittääkseen, onko suhteellisuusperiaatetta loukattu, unionin yleinen tuomioistuin on ottanut valituksenalaisen tuomion 117 kohdassa huomioon riidanalaisilla toimilla tavoitellun yleistä etua koskevan tavoitteen. Tuomionsa 118 kohdassa se on myöntänyt riidanalaisten toimien aiheuttaneen valittajalle vahinkoa siltä osin kuin niillä loukataan valittajan omaisuudensuojaa ja mainetta. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin ottanut tuomionsa 119 kohdassa huomioon kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen ja todennut, että riidanalaiset toimet koskevat vain osaa valittajan varoista, että jäädytetyt varat on mahdollista vapauttaa tietyissä olosuhteissa ja ettei neuvosto väitä, että valittaja olisi itse osallistunut ydinaseiden levittämiseen.
- 54 Näiden seikkojen valossa unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti hylännyt valitusperusteen, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja valittajan perusoikeuksien, erityisesti tämän omaisuuden ja maineen suojaa koskevan oikeuden, loukkaamista.

55 Niinpä neljäs valitusperuste on hylättävä.

56 Koska kaikki neljä valitusperustetta on todettu perusteettomiksi, valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

57 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.

58 Työjärjestyksen 138 artiklan, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

59 Koska neuvosto on vaatinut Central Bank of Iranin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, se on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Central Bank of Iran vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset